

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010356
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6416010356.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí dňa 8. novembra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného M. X. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 61/2016 zo dňa 13. 7. 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 61/2016 zo dňa 13. 7. 2017 vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obž. M. X., nar. X.XX.XXXX o d s u d z u j e podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. na použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu u obžalovaného podmienene o d k l a d á za použitia § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 61/2016 zo dňa 13. 7. 2017 bol obžalovaný M. X. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.03.2016 v čase okolo 20.00 h na toaletách v pohostinstve Pod Lipou v obci M., okres D. N. S., napadol poškodeného T. C., narodeného XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho oboma rukami strčil do oblasti chrbta, následne kopol do ľavého kolena, po čom T. C. spadol na zem, kde začali spolu zápasiť, čím mu M. X. spôsobil zranenia - pomliaždenie a podvrtnutie ľavého kolena a poúrazový šok ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali dobu liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v bežnom spôsobe života v trvaní 30 dní.

Bol mu za to uložený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému T. C., nar. XX.XX.XXXX v D. N. S., trvale bytom M. XXX, prechodne bytom M. XXX spôsobenú škodu vo výške 1.029,60 €. Podľa § 287 ods. 1 Trestného

poriadku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874 spôsobenú škodu vo výške 161,09 €. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta číslo 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 spôsobenú škodu vo výške 406,90 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, súd poškodeného T. C., trvale bytom M. XXX, prechodne bytom M. XXX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil samosudca okresného súdu tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a preto konanie obžalovaného súd kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. 7. 2017 čo do viny i trestu, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný poukazoval na to, že v danej veci existujú dve skupiny dôkazov a to podľa verzie poškodeného a podľa verzie obžalovaného. Pri danom skutku mal byť prítomný iba jeden priamy svedok a to F. V., ktorý nepopisuje žalovaný skutok v úplnej zhode s výpoveďou poškodeného. Keďže v danej trestnej veci vznikli tak rozpory, ktoré neboli odstránené, domáhal sa obžalovaný, aby tieto rozpory odvolací súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a aby zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený T. C. zaslal okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného, pričom mal za to, že rozsudok okresného súdu je zákonný a spravodlivý a domáhal sa, aby krajský súd odvolanie obžalovaného M. X. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav veci, konanie obžalovaného správne kvalifikoval, pochybil jedine v tom smere, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a obžalovanému potom uložil nadbytočne prísny trest.

Obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, pričom bol vypočutý aj poškodený T. C., svedkovia F. V., F. Q., W. W., M. A., P. C., V. V., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia - chirurgia V. V. B., ďalej svedok V. P., W. F., P. D., pričom zápisnice o výsluchu ďalších svedkov boli prečítané so súhlasom oprávnených strán a prečítané boli aj listinné dôkazy.

Pokiaľ ide o vykonané dôkazy nemožno okresnému súdu uprieť, že by nevykonal všetky dostupné dôkazy. Vina obžalovaného bola preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodeného T. C., pričom táto výpoveď korešponduje s výpoveďou svedka F. V., ktorý popísal akým spôsobom obžalovaný poškodeného napadol a poudieral. Pokiaľ ide o jednotlivé zranenia a dĺžku zranení, tieto boli popísané v znaleckom posudku znalca z odvetvia chirurgie V. V. B.. S takto vyhodnotenými dôkazmi súhlasí aj krajský súd.

Jediné pochybenie, ktoré potom ovplyvnilo potom aj výšku trestu je tá skutočnosť, že samosudca okresného súdu nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Okresný súd sa zaoberal aj touto okolnosťou, poukázal na to, že podľa jeho názoru nemožno obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a to z toho dôvodu, že obžalovaný bol priestupkovo postihnutý. Za týchto okolností mu potom ukladal trest pri zvýšenej hornej hranici trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností vo výmere od 1 do 3 rokov.

Je síce pravdou, že obžalovaný bol postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb., keď skutok spáchal dňa 8. 3. 2016, keď fyzicky napadol iného občana a bola mu uložená pokuta vo výške 20,- eur, pričom bol postihnutý aj pre priestupok proti

verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, keď skutok spáchal dňa 25. 4. 2015 a bola mu uložená pokuta vo výške 33,- eur a ďalej bol postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. o priestupkoch dňa 10. 3. 2015, kedy mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur, ktoré boli zaplatené.

S prihliadnutím na tieto okolnosti, ako aj k tomu, že obžalovaný súdne trestaný nebol, o čom svedčí výpis z registra trestov, pričom obžalovaný je kladne hodnotený aj z miesta trvalého bydliska, ako aj od zamestnávateľa, bolo potrebné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. teda, že viedol riadny život a zbytočne nie je potrebné kriminalizovať osobu obžalovaného.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd potom rozhodujúc sám zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák. a § 41 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, nakoľko takýto trest je zákonný a potrebný na prevýchovu obžalovaného.

Keďže vo zvyšnej časti krajský súd nezistil pochybenie, vo výroku o náhrade škody, v tejto časti zostal rozsudok okresného súdu nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.